

NR. 10 - DESEMBER 1960 - 17. ARGANG

FELG OG HVERDAG

MENIGRETSBLAD FOR VESTRE BÆRUM

JULESNE

Nei se — den aller første sne
på tak og tre!
Og jeg kan stå og se og se
at hus og hei
og gård og vei
og sprinklene i gjerdet mitt
blir langsomt klædt i hvitt.

Hit kommer sneen ovenfra.
Hva gjør jeg da?
Jeg står der bar
med pannen klar.
Hvert nålestikk,
hver liten prikk
jeg fanger i et blikk.

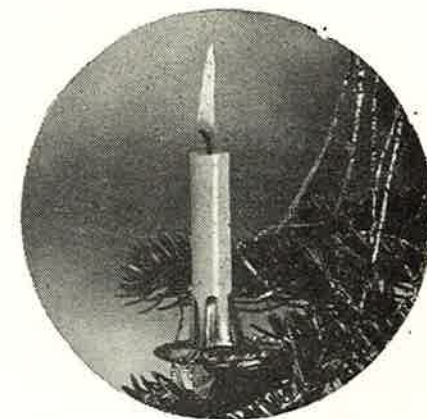
Jeg står og ser at hus og hei
forandrer seg.
Jeg står og lar det sne på meg!
Det glitrer sne
i tak og tre,
og i et sprikende stakitt
som før var malingslitt.

Litt loslitt er vi noen hver.
Mot jul især!
En Askepott i gamle klær.
Men julens fe
vil hvirvle sne
på det som før var gråstensgrått,
og trylle frem et slott.

Det gamle var så hverdagsvant.
Hvor det er sant
at noe må bli nytt iblant!
Men helst — jeg selv.
En stille kveld,
når alle himler drysser sne,
kan slikt et under skje.

Kom julesne, kom vinterhvit,
kom like hit!
Skap helg av nød og hverdagsslit!
Tred varsomt inn
i deres sinn
som lengter etter julens bud —
fordi de lengter etter G u d.

Ingeborg Prytz Fougner.

Velkommen

til julens gudstjenester

Søndag 18. desember. - 4. s. i Advent. - Johs. 5, 31—40.

Høymesse med altergang på Bryn skole og i Sandvika kirke. Bryn skole og Sandvika kirke kl. 18: Vi synger julen inn. Kollekt til menighetspleien.

Julaften.

Barnegudstjeneste på Bryn skole og i Tanum og Sandvika kirker kl. 16. Offer til menighetens søndagsskoler.

1. Juledag. - Luk. 2, 1—14.

Høymesse i Tanum kirke og på Bryn skole. Offer til Den norske Sjømannsmisjon. Kirkebuss fra Sandvika til Tanum kl. 10.40. Ekstrabuss til Lommedalen etter gudstjenesten på Bryn skole. Bærums Verks Musikk-korps spiller julekoraler på Bryn skole fra kl. 10.30.

2. Juledag. - Matt. 23, 34—39.

Høymesse i Sandvika kirke. Offer til Den norske Sjømannsmisjon.

Nyttårsaften.

Midnattsgudstjeneste i Sandvika kirke kl. 23.

Nyttårsdag. - Luk. 13, 6—9.

Høymesse på Bryn skole. Ekstrabuss til Lommedalen etter gudstjenesten.

Søndag 8. januar. - Kristi åpenbarings søndag. - Matt. 12, 15—21.

Høymesse med altergang i Tanum kirke. Kirkebuss fra Sandvika kl. 10.40.

Søndag 15. januar. - 1. s. e. Kr. åpenb.søndag. - Mark. 10, 13—16.

Høymesse på Bryn skole. Utdeling av nytestamenter til konfirman-
tene. Høymesse med altergang i Sandvika kirke.

Julens poesi og virkelighet.

Den fromme fantasi har vevet et glitrende slør av poesi omkring julens høytid. Juleevangeliets rene skjønnhet har gitt gjenklang i menneskesinn og tonet ut i dikt og legende, i musikk og billedkunst og i den særegne stemning som julen er alene om blant alle årets festdager.

Det tales ofte om den mørke kristendom her oppe i vinterlandet Norge. Men glem ikke julen! Neppe noe sted i verden feires en lysere og gladere jul enn her i nord.

Men hva betyr julens skjønnhet og poesi for oss? Betyr den at vi noen få dager på den mørkeste tiden av året drømmer oss bort fra hverdagens gråhet og dikter oss inn i en lyshimmel? Om så var, var det kanskje ikke det verste vi kunne gjøre. En liten ferie i himmelen kunne noen hver ha godt av.

Men ellers er det jo ikke dette som er julens mening. Tvert imot vender den oppmerksomheten mot jorden. Det er her det foregår. Det er på jorden det tennes lys. I him-

melen er det lyst fra før, men at lyset skinner i mørket, det er evangeliet.

Kristendommen viser altså ikke den vei som fører bort fra denne verden med dens ustadighet og lidelse inn i den ensomme betraktningens stille salighet. For julens budskap handler om en som helt og fullt gikk inn i menneskelivets kamp og smerte og kaller sine etterfølgere til å gjøre det samme.

Heller ikke forespeiler kristendommen en frelse som betyr at Gud som ved et trylleslag avskaffer alt ondt i verden. På dette punkt er troen mer nøktern enn tvilen. Tvilen sier at dersom Gud er til, måtte han vise sin makt ved å stanse krig, utrydde ondskap og avskaffe nød. Troen stiller ikke betingelser imot virkeligheten, men finner vei midt igjennom den.

Man kunne nesten si at den vei julens budskap og hele det kristne evangelium viser til frelse og fred, er den menneskelige vei, den naturlige og jordiske vei. Gud gir oss en menneskelig frelser, født i en stall, underkastet lidelsens og

dødens kår. Dette gjør det lettere for oss, forsåvidt som vi slipper å svinge oss opp til himmelen gjennom høye spekulasjoner eller ekstaser. Men samtidig får vi det vanskeligere, fordi troen må leve i en virkelighet som tanken mangen gang kan gjøre opprør mot og følelsen fortvile over.

Det var en hård og vond virkelighet Jesus ble født inn i julenatt. Men han godtok den for å overvinne den innenfra. Det var den veien Gud viste ham. Det var på den måten han skulle føre Guds sak, under de vilkår som livet leves under her i verden.

I denne samme verden og på den jordiske virkelighets betingelser er det vi er kalt til å leve troens og kjærlighetens liv med Gud og våre medmennesker i Kristi følge, under en himmel som er åpen selv når den synes mest lukket. Det er ikke drømmenes og de fantastiske forventningers vei, men syndserkjennelsens og om-

vendelsens, den gode strids og det nye livs vei.

Det er denne Frelser og denne frelse julen forkynner. Men dette enkle og nøkterne budskap har overtoner av jordisk glede og himmelsk fryd. Liksom englesangen var et akkompagnement til Jesu fødsel inn i en streng jordisk virkelighet, slik er julens poesi et akkompagnement til dens eget og livets virkelighetsalvor.

Fattig er det menneske som mangler virkelighetsdekning for julens poesi, så stemningen og de ytre skikkene blir alt.

Fattig er det menneske som ikke har noe igjen av den sinnets renhet og enkelhet som åpner for julens glededylte poesi.

Men rikt er det menneske som har rom både for poesien og det virkelighetsnære alvor og beholder begge gjennom hverdagens rekke som glede og takknemlighet.

Johan B. Hygen.

*Vi ønsker julens fred og julens glede
i alle hjem!*

Så takker vi hver og en for dette år
og ønsker dere alle et lyst og godt
nytt år 1961.

Redaksjonen.

Ikke jul i Bryn kirke.

Vi hadde regnet med å kunne ta kirken i bruk igjen 1. juledag. Og det kunne også muligens latt seg gjøre å bli ferdig med det vesentlige til da. Men det ville ha betydd en meget forsert avslutning på arbeidet, og like under jul kunne det blitt praktisk vanskelig å få alt i orden etterat håndverkerne var ferdige. Det er da bedre å få litt tid på de siste forberedelsene til gjenåpningen, slik at det blir mere ro over det hele. Vi sikter da på å holde gjenåpningsgudstjenesten søndag 22. januar. Og så kommer da bispevisitasen 13.—19. februar. Vi skal ikke her komme nærmere inn på det gjennomgripende arbeide som er utført i kirken. Men resultatet kommer sikkert for manges vedkommende til å overtreffen alle forventninger. Vi kan glede oss til å ta i bruk et overmåte vakkert og verdig kirkehus.

Vi synger julen inn

Det er et ledd i juleforberedelsene at vi prøver å stemme sinnet etter julens toner siste søndagen før jul. Denne gangen blir det samtidig på Bryn skole og i Sandvika kirke. Begge steder søndag 18. desember kl. 18. Vestre Bærum Pikekor vil synge på Bryn skole, og Tanum bl. Kor i Sandvika kirke. Programmet vil ellers bli annonsert i Budstikken. Det blir som vanlig opptatt en kollekt til menighetspleien.

Julaften

holdes det i år barnegudstjeneste tre steder samtidig: I Tanum og Sandvika kirker og på Bryn skole. Vi prøver med det å inøtekomme dem som har ønsket at det også skulle være julaften-gudstjeneste på Bryn. Gudstjenestene holdes fra kl. 16 til kl. 17, og det blir

anledning til å støtte menighetens søndagskoler med en gave på alteret.

Juledagene

får gudstjenestene fordelt slik at det 1. dag blir høymesse i Tanum kirke og på Bryn skole, og 2. dag i Sandvika kirke. Tradisjonen tro tar vi ved alle tre gudstjenester opp en ofring til Den norske Sjømannsmisjon.

Nyttårsaffen

holdes det som vanlig en midnattsgudstjeneste i Sandvika kirke. Nyttårsdagens høymesse blir da på Bryn skole.

Den nye menighetssøster er i full sving, men først nå kan vi presentere henne med kontrafei i menighetsbladet.

Søster Agnes ber om at de som trenger hennes hjelp, ringer før kl. 9 om morgenen. Telefon 53 80 42. Adresse: Høgåsveien 15.

Kontakt

Innflyttere i Tanum-distriktet var onsdag 23. november innbudt av menighetsrådet til en kontaktkveld på Tanum skole. Tross et begredelig vær var fremmøtet godt, og Tanum menighetspleieforening, som sto for arrangementet, hadde lagt opp en festlig ramme. Overlærer Alfred Iversen var i storform, og fortalte tennende om Tanum i gamle dager. Det musikalske innslag ble besørget av Tanum blandede kor.

Kvelden ga en ny og sterk opplevelse av menighetsmiljø.

Dagen etter var det kontakt på Bryn. Det drivende foreldrelaget på skolen hadde innbudt prestene og menighetsrådet til en kirke-skole-hjem-kveld, og salen var fullsatt. Under lærer Høitjørps ledelse, oppførte skolebarna et julespill, og prost Danbolt ga i et foredrag svar på spørsmålet: Hvorfor kon-

firmasjon? Av spørsmålene som ble stillet etter foredraget, var det særlig konfirmantens alder som interesserte. Er de modne? Ja, svarte prosten, ungdom på 15—16 år er voksne nok til å ta imot den innbydelse konfirmasjonen gir.

Idyll!

Det er julens fare at den så lett blir idyll for oss. En festlig avbrytelse i vårt hverdagsliv, men uten inngripende betydning for livet. Noe halvt, noe uvirkelig. Når festen er forbi, begynner igjen den gamle ensformighet. Livet går sin gang, vesentlig som før. Vi har opplevd enda en jul. Er kanskje blitt et minne rikere. Men er vi også kommet videre? Er vi kommet nærmere Gud?

Det er i hele juleevangeliet ikke et ord som vi har rett til å betrakte bare som et festmoment. Julens budskap er fra først til sist ment som livsgrunnlag og livsprogram. Det forkynner en gave og et kall som vi etter Guds mening skal leve på og leve etter.

Mannskveldens Julefest

holdes fredag 6. januar. Med den tilslutning som denne festen har fått i de senere år, er det ikke vanskelig å spå fullt hus. Ved denne anledningen tar vi jo selvsagt damene med, og vi innbyr herved spesielt menighetspleiens damer med deres menn. Programmet for festen kommer i Budstikken.

BARNELÆRDOM FOR VOKSNE

Nattverds-sakramentet.

Som dåpen er også nattverden innstiftet av Kristus selv. Det skjedde «i den natt da han ble forrådt», ved hans siste samvær med disiplene før han gikk inn i lidelsen og døden. De tre første evangelier har beretninger om dette. Dessuten er nattverdets innstiftelse omtalt av Paulus i 1. Korintierbrev (11, 23—25). Innstiftelsesordene i vår kirkes nattverdliturgi, som leses ved hver nattverdshandling, bygger på disse beretningene fra Det nye testamente.

Innstiftelsesordene sier: «Dette er mitt legeme. Dette er mitt blod.» Fra de eldste tider har kirken oppfattet dette *reelt*, og ikke bare *symbolsk* (den reformerte nattverdoppfatning). Det *skjer* altså noe ved nattverdhandlingen. Den levende Kristus er virkelig tilstede og meddeler seg til oss, gjør seg til ett med oss. Johannes-evangeliet taler om at «Ordet ble kjød og tok bolig i blant oss». Den evige Gud trådte inn i verden i menneskelig skikkelse. Dette kaller vi «inkarnasjonen» («kjødspåtagelsen»). Nattverden er intet mindre enn en fortsatt inkarnasjon. Den levende Kristus trer oss i møte i «de synlige midler», brødet og vinen. Vi tror med Luther at nattverdelementene ikke *forvandles* til noe annet enn det de er i seg selv (den romersk-katolske oppfatning), men at Kristus «i, med og under» disse midler forener seg med oss. Vi får del i hans åndslegemlige personlighet. En kobbertråd som fører elektrisk strøm er og blir en kobbertråd. Men den blir bærer av noe annet enn det den er i seg selv. Slik også med nattverdets brød og vin. Med Luther tror vi også at det er Jesu

ord som gjør nattverdelementene til bærere av ham selv.

Johanesevangeliet har ingen beretning om nattverden, men gjengir Jesu egen «nattverd tale» i ordene om vintreet og grenene (Johs. 15, 1—51). I dette bilde fra naturens verden skildres den innerlige forening mellom Kristus og hans troende. Her gjenspeiles noe av nattverdets eget mysterium. «Ei forstanden det utgrunner, troen ene ser det under og hans skjulte gave god.»

På bakgrunn av det som her er sagt, forstår vi hvilken fremtredende plass nattverden får i kirken og den kristnes liv. Her rekkles oss en gave som vi nødig skulle unnvære.

Sammenfattende kan vi si: Nattverden er et *minnemåltid*. Jesus sier: «Gjør dette til minne om meg.» Nattverden skal gjøre levende for oss Jesu selvhengivelse i døden. Nattverden er «en forkynnelsen av Herrens død».

Og nattverden er et *samfunns-måltid*. Den forener på den innerligste måte dem som er samlet om nattverdbordet. De har alle «del i det ene legeme». Vår nattverd liturgi er i hovedtrekkene den sam-

me som har vært brukt fra de eldste tider i kirken liv. Det er noe som i tankene kan forene oss også med henfarne kristenslekter. Men nattverden er frem for alt samfunn med Kristus selv. Fra vår side er den en lydighetshandling og en bekjennelsehandling.

Så blir nattverden også et *takkens måltid*. Takken og lovprisningen skulle være grunntonen i nattverdfeiringen. Dette kommer klart til uttrykk i vår nattverd liturgi. Fra gammel tid har nattverden vært kalt for «evcharistien», lovprisningen.

F. K.

Hermed er artikkelserien om «Barnelærdom for voksne» avsluttet.

Her er julekortet

som gjengir Harriet Backers herlige maleri «Barnedåp i Tanum kirke». Det selges til inntekt for vår menighetspleie og koster kr. 1,—. De får det på prestekontoret eller hos menighetspleiens damer. Det bør bli hele menighetens julekort i år.

DEN DAG, DEN GLEDE!

I forbindelse med den første russiske satelitt sa formannen for det fritenkernes forbund i Amerika, J. Lewis: «Satelitten har ikke vært istand til å kringkaste noen oppdagelse av Gud i himmelen.» Så flatt kan materialistenes himmelsyn være, i loddrett motsetning til de tre Østens vismenn, som lot seg lede til Jesus av en stjerne på himmelen. Men vi som tør si om Jesus: «Vi så hans herlighet», vi som eier det himmelske borgerskap, vi ser lenger enn til månen og stjernetåkenes milliarder. Vi tør tro og forkynne mens verden skjelver for verdens ende: «Himlenes rike er kommet nær.» Vi ser bak horisonten. Vi tror ikke på verden, men vi tror med håp for verdens mennesker, så lenge vi eier evangeliet.

Da fredsprisvinneren pater Georges Pire la ned grunnstenen for sin såkalte «Europa-landsby» for flyktninger i Saar, brukte han som tekst for sin tale en gammel sentens som også var nyttet ved verdensutstillingen i Bryssel: «Selv om verdens ende var ventet imorgen, ville jeg likevel plante mitt lille epletre i dag.» Livstro og livsvilje strømmer ut fra slike ord og slike handlinger. Dette syn kan gi verden evighetsperspektivet.

Hvorfor skal det alltid hete: «Den dag den sorg»? Passer det ikke bedre med det kristne fremtidshåp å si med en troendes forventning: Den dag, den glede! Eller eier vi ikke forventningen om en ny himmel og en ny jord?

E. R.

Vårens konfirmanter.

blir inntegnet i menighetshuset onsdag 11. januar fra kl. 16.45. Alle leverer skolevitnesbyrd, og de som ikke er døpt i Vestre Bærum også dåpsattest. Den følgende søndag — 15. januar — innbys konfirmantene med foreldre til høymessen på Bryn skole. Her vil konfirmantene få et nytestamente som gave fra menigheten. Konfirmasjonssøndagene blir 7. mai i Tanum kirke og 14. mai i Bryn kirke.

Slekters gang

80
†

Døde:

Albert Hermansen, f. 1887. — Roald Martinsen, f. 1913. — Hans Gustavsen, f. 1886. — Anton Kittelsen, f. 1888. — Phoebe Røhne, f. 1874. — Anna Marie Holo, f. 1889.

Dåpsbarn:

TANUM KIRKE:

Ann Kristin Aas. — Peder Christian Løvenskiold. — Rune Hoch-Nielsen. — Guri Arnesen.

BRYN INTERIMSKIRKE:

Grete Aune. — Kate Andersen. — Lise Kristin Eine. — Renato Luciano Bonafede. — Øistein Solberg. — Vidar Berger Ullbråten.

SANDVIKA KIRKE:

Tove Langbråten.

Nye ektepar:

Thorolf Krydsby og Dagny Ottilie Brattebakk. — Kjell Strand Torgersen og Berit Skjellum. — Peter Johnny Linnerud og Ranveig Reinhardtsen. — Svein Burud og Åse Rønningen.

Vi trenger hverandre

En norsk fiskerbåt gikk i 1954 på et skjær en stormfull vinternatt. Båten sank, men tre mann reddet seg opp på skjæret, den ene nokså forslått og svak. Hele natten arbeidet de to med å holde på ham og hjelpe ham til å holde varmen. Om morgenen ble alle tre reddet og brakt til land. En journalist spurte hvordan de hadde klart å holde kulden ute i en slik natt? De svarte: «Vi hadde så mye å gjøre med å holde liv i kameraten vår at vi ikke fikk tid til å dø.»

Den forslåtte fiskeren trengte kameratens hjelp. Men de trengte også å hjelpe ham. Hadde de ikke hjulpet ham, hadde de kanskje ikke holdt varmen selv. Slik vil Gud at vi skal elske hverandre praktisk ved å hjelpe den som trenger oss. Da får vi mens vi gir, for vi får liv og kraft fra Gud selv, når vi gjør noe for andre for Jesu skyld.

SANDVIKA BOK- OG PAPIRHANDEL Rannveig og Oskar Andresen Telefoner 53 85 42 - 53 89 55	A/S HAMANG PAPIRFABRIK SANDVIKA
Daglig tilførsel av fersk fisk og friske grønnsaker BÆRUM FISKESENTRAL Tlf. 53 89 58	KREDITKASSEN <i>Christians Bank og Kreditkasse</i> Filialer i Bærum: Lysaker - Jernbanegården Sandvika - Finstadgården
 PR. SANDVIKA	BERNHARD MOE Telefon 53 89 50 - Sandvika JERNVARER - KJØKKENUTSTYR GLASS OG STENTØY
GODT UTVALG I SKOTØY SANDVIKENS SKOTØIFORRETNING V. Paulsen	BRØDRENE BJERKAAS KJØTT- OG PØLSEVARER Telefon 53 80 25
O. K. RINGSTAD SANDVIKA	SANDVIKA BEGRAVELSESBYRÅ Opprettet 1924 Innehaver: Ågot Halvorsen Tlf. 53 89 20 - 53 86 84
Jernvarer - Verktøy - Kjøkkenutstyr O. J. EKORNRUD Sandvika Telefoner: Butikk 53 82 65 - Kontor 53 02 16	GI EN BOK men gi en bok som gir noe! Gi en bok fra Forlaget land og kirke
Varde-skjorter 	Bakerverer — si

Litta hvert

* JULENUMMER 1960 *

fra

15/20
klubben

Det å vente på en glede
er også en glede:

11. des. (søndag): KIRKEVELD

i Tanum kirke kl. 18 sammen med de nye konfirmanter. Etterpå: Peis-kveld på Kvikkhytta. Buss fra Løkke kl. 17.40.

5. jan. (1961): JULEFEST

i Menighetshuset med det tradisjonelle juletraktament og stort nyttårsprogram. Premieutdeling etter høstturneringene.
Fornyelse av medlemskap for vårsemesteret.

«Bollegjengen» planlegger!

Bollegjengen har vært samlet igjen og blikket ble rettet fremover — ja, helt fram til sommerferien. I det store og hele er vårprogrammet klart, og vi kommer fortsatt til å spille på den «treklangen» som vi er gått inn for: *Klubbkvelder*, *Spillekvelder* og *Diskusjonskvelder*. I januarnummeret kommer hele møtelisten.

— Noe spesielt i vente? spør vi.

— Jo, vi har bl. a. noen prima klubbkvelder å se fram til. En stor allsangkveld skal fornye både vår sangglede og vårt repertoar. Det blir den store TT-allsang-leder Kjell Grønner som synger opp. Men det må forresten sies til vår ros at det er mye futt og fart i 15/20-sangen. Gjestene våre er simpelthen litt imponert over oss sånn!

— Hva med de idrettslige planer?

— Turneringene på spillekveldene fortsetter. — Så skal vi ha skidag i februar — vår egen skidag, vel å

merke. Og da har vi tenkt å få med noen av naboklubbene. Vi er blitt sterkt vestorientert i så måte — et par av bollegjengen har vært ute hos Askerklubbene og undertegnet en samarbeidspakt som vi ventet oss mye av.

— Noe spesielt i forbindelse med dispevisitasen i februar?

— Det er litt uklart ennå. Men går alt som vi ønsker, blir det en stor ungdomskveld sammen med biskopen.

Dette var alt vi fikk vite foreløpig. Men det var jo ikke dårlig bare det!

«Vi diskuterer»

Diskusjonskveldene i høst har vært fine, sier alle de som har vært med. Spørsmålet «Hva er frihet» viste seg å være veldig omfattende, og sunt og nyttig var det å drøfte det. Vi fikk faktisk *mye* ut av det!

Hva skal vi diskutere i vårsemesteret? Tenk deg om — og kom med ditt forslag jo før jo heller.

En rød seddel

kom dalende fra en anonym giver forleden dag. Skal hilse og si den kommer godt med. Hjertelig takk!

* * * * *

— og så ønsker vi deg og dine
en lys og glad julehelg!

Fred i landet - fred og trygd

fred i by og fred i bygd,

freden lyse Herrens ande

inn i kvar ein heim i landet - - -

HELG OG HVERDAG

utgis av Vestre Bærum menighetsråd og utkommer med 10 nr. i året.

Redaksjon: Fredrik Knudsen, T. J. Bakken, Øivind Seip Berggrav.

A.s Industritrykkeriet, Oslo.